

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Kočandrlovou ve věci

žalobkyně: **Chytrý nájem s.r.o.,** IČO 29158958
sídlem Chotíkov 479, 330 17 Chotíkov
zastoupená advokátkou JUDr. Hanou Kapitánovou
sídlem sady 5. května 296/36, 301 00 Plzeň

proti
žalovaným: 1 [redacted] [redacted] narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
2 [redacted] [redacted] narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
oba zastoupení advokátem JUDr. Martinem Horčicem
sídlem Politických vězňů 27, 280 02 Kolín

o zaplacení směnečné sumy 295 023 Kč s přísl.

takto:

- I. Směnečný platební rozkaz Krajského soudu v Plzni ze dne 5. 8. 2020 č. j. 41 Cm 66/2020-12 se ponechává v platnosti v plném rozsahu.
- II. Žalovaní jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalobkyni plnou náhradu nákladů námitkového řízení ve výši 145 702,97 Kč k rukám právní zástupkyně žalobkyně do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 23. 7. 2020 domáhala vydání směnečného platebního rozkazu, jímž by soud stanovil žalovaným povinnost společně a nerozdílně zaplatit jí

směnečný peníz ve výši 295 023 Kč s přísl. s odůvodněním, že je vlastníkem směnky vlastní, kterou 1. žalovaný vystavil dne 7. 6. 2017 jako blankosměnku s doložkou bez protestu nikoliv na řad žalobkyně a zavázal se zaplatit žalobkyni směnečnou sumu, kterou dle dohody o vyplnění této směnky sjednané ve smlouvě o půjčce č. [REDAKCE] ze dne 7. 6. 2017 byla oprávněna doplnit žalobkyně. Žalobkyně směnku doplnila o směnečnou sumu 295 023 Kč s datem splatnosti 10. 7. 2020. Na líci směnky je uvedena 2. žalovaná, která směnku podepsala jako směnečný rukojmí. Žalovaní dlužnou částku žalobkyni nezaplatili ani na základě zaslaných předžalobních upomínek.

2. Směnečným platebním rozkazem zdejšího soudu ze dne 5. 8. 2020 č. j. 41 Cm 66/2020-12 bylo návrhu na jeho vydání v plném rozsahu vyhověno. Žalovaní vůči vydanému směnečnému platebnímu rozkazu podali včasné námitky, a to: a) smlouva je neplatným právním úkonem pro rozpor s dobrými mravy; b) smlouva je neplatným právním úkonem pro rozpor s právní úpravou ochrany spotřebitele; c) smlouva zanikla odstoupením 1. žalovaného od smlouvy; d) s ohledem na skutečnost, že smlouvu o půjčce nelze oddělit od smlouvy č. [REDAKCE], když se jedná o jednání za stejným (a zjevně nemravným) účelem, tak nutno vycházet z toho, že nebyly důvody pro plnění Ekonomickými stavbami s.r.o. (dále jen „ES“) na projektu (počítačové vyplnění vzorového projektu je jen plněním „na oko“, nikoliv plněním skutečným), nedošlo ke vzniku nároku ES na plnění z částky 170 000 Kč. V rámci podaných námitek žalovaní sdělovali okolnosti svého vztahu se společností ES, neboť dle jejich názoru se jedná o společnost majetkově a personálně propojenou a žalobkyně je účelově vytvořenou společností pro potřeby společnosti ES. Jedná se o účelově vytvořený systém majetkově zcela ovládaný [REDAKCE] [REDAKCE]. Žalovaným bylo zástupci ES tvrzeno, že ES jsou schopny zajistit vše v souvislosti s výstavbou domu a k posouzení finančních možností klienta, financování až po samotnou výstavbu. Žalovaní projevíli zájem s tím, že byli ujišťováni o serióznosti ES, o tom, že v případě, že by se ES nepodařilo zajistit financování, tak by ničeho nebyli jim povinni hradit. Žalovaní poskytli informace ke svým osobám, k příjmům, k tomu, že spolu mají dvě nezletilé děti. Žalovaným bylo doporučeno, aby vzhledem k tomu, že nejsou sezdáni, smlouvu s ES uzavřel jen 1. žalovaný s odůvodněním, že to tak bude jednodušší a že vlastnictví k domu by vyřešili až v budoucnu. ES připravily smlouvu, kterou uzavřel 1. žalovaný. Jednalo se o smlouvu označenou jako smlouva o budoucí smlouvě o dílo č. [REDAKCE], smlouva o dílo na projektovou dokumentaci č. [REDAKCE] a smlouva příkazní č. [REDAKCE] s datem podpisu zástupce společnosti dne 3. 4. 2017. Z obsahu smlouvy, z obsahu jednání účastníků smlouvy a z prezentace ES jasně vyplývá, že plnění je vázáno jednak na existenci pozemku objednatele a dále na zajištění financování. Žalovaní se po uzavření smlouvy zajímali o pozemky a očekávali, zda ES zajistí financování hypotečním úvěrem, jak bylo slíbeno. V červenci 2017 bylo konstatováno, že záměr dle smlouvy je nerealizovatelný, protože nelze zajistit jeho financování, protože 1. žalovaný nesplňoval podmínky pro poskytnutí úvěru. Z podkladů ke smlouvě přitom vyplývá, že nebylo možno reálně předpokládat, že by 1. žalovaný mohl dosáhnout poskytnutí úvěru v předpokládané výši již od počátku jednání s ES. Dne 27. 9. 2017 navrhla společnost ES 1. žalovanému možnost výběru z jí navržených řešení. 1. žalovaný dopisem označeným datem 5. 10. 2017 sdělil, že z uvedených návrhů nepřijímá návrhy a tímto dopisem z opatrnosti i odstoupil od uvedené smlouvy z důvodu, že nebylo možné plnění dle smlouvy. Jedná se bezpochyby o spotřebitelskou smlouvu s důsledky s tím dle právní úpravy spojenými, za podmínek stanovených zákonem je proto dána možnost odstoupení od smlouvy. Již od počátku jednání muselo být Ekonomickým stavbám známo jako odborníku, jaké jsou reálné možnosti 1. žalovaného, resp. obou žalovaných na získání úvěru vzhledem k jeho výdělkovým a rodinným poměrům a možnostem. Došlo však k tomu, že k návrhu ES byla uzavřena smlouva, pro kterou není možno zajistit finanční krytí. 1. žalovaný nebyl ani předem upozorněn na to, že musí disponovat vlastními finančními prostředky, jinak poskytnutí bankovního hypotečního úvěru možné vůbec není. Obsah samotné smlouvy není v souladu s právní úpravou, zejména je v rozporu s ustanoveními občanského zákoníku o závazcích ze smluv uzavíraných se spotřebitelem. Podmínky smlouvy jsou nerovné ve prospěch ES, 1. žalovaný neměl ani sjednanu možnost odstoupení od smlouvy na rozdíl od ES. 1. žalovaný

přijal sdělení ES, že ES odstupují od smlouvy odstoupením, proto smlouva zanikla s účinky ex tunc. V rámci smlouvy č. [REDAKCE] (žalovaní zřejmě vlivem písařské chyby mylně uvádějí č. smlouvy [REDAKCE]) byla ujednáním 2.1 sjednána záloha na úhradu nákladů přípravných a projektových prací a činností specifikovaných v článku B bod B.1 v částce 170 000 Kč. Tvzení ES o tom, že byla zpracována projektová dokumentace, je účelové a pravdivé jen zčásti, neboť se jednalo jen o zadání údajů do projektového vzoru v PC programu a vytištění. V tomto případě byla tato dokumentace vytvořena jen k doložení nároku na odměnu. Žalovaní nedisponovali částkou 170 000 Kč a bylo jim nabídnuto, že jim bude poskytnuta půjčka žalobkyní. 1. žalovaný, byť měl pochybnosti o obsahu smlouvy, smlouvu podepsal dne 7. 6. 2017 v [REDAKCE] a podepsal i blankosměnku, kterou podepsala jako aval 2. žalovaná. Po uzavření smlouvy měla být částka poukázána na účet ES. Žalovaným není známo, zda se tak vůbec stalo, půjčka měla být fakticky uhrazena z výnosu úvěru zajištěného pro žalované ES. Vzhledem k tomu, že společnost žalobkyně je prezentována jako účelově založená společnost, v souvislosti se zájmy a pro činnost společnosti ES tak její činnost zjevně může být hodnocena i jako účelové obcházení právní úpravy, aby byla dosažena fikce existence vlastních zdrojů klienta. Smlouva samotná obsahuje i ujednání velmi sporná, např. článek 1.2 v návaznosti na článek 3.2, ač je účel žalobkyni jako věřitelce znám, tak by nárok měl trvat, i pokud by ES nebylo plněno; článek 1.2 v návaznosti na článek 2.1, když žalobkyni bylo známo, že musí být zajištěno financování ze strany ES, nenastal důvod pro vyplacení a natož pak splatnosti; článek 1.3 v návaznosti na článek 3.1, kdy jsou úmyslně a účelově vytvořena tvrzení vzájemně si odporující – „dlužník nemá prostředky a dlužník má prostředky“, ač je žalobkyni stav dobře znám, jinak by ke smlouvě ani nedošlo. Nelze tak ani spolehlivě zjistit, kdy a za jakých podmínek má být půjčka vyplacena třetí osobě – ES. Jedná se i dle obsahu a návaznosti účelu o smlouvu spotřebitelskou, na kterou dopadá specifická úprava ochrany spotřebitele, tedy včetně ochrany práv spotřebitele. Mimo jiné v tomto případě platí i to, jaké jsou důsledky toho, pokud smlouva není uzavřena v kamenné provozovně poskytovatele, pokud na to spotřebitel není upozorněn. Z obsahu smlouvy je nepochybné, že smlouva byla podepsána žalobkyní v místě sídla – ve [REDAKCE] [REDAKCE] kde má společnost provozovnu, ale 1. žalovaným byla podepsána v [REDAKCE] kde společnost žádnou provozovnu nemá evidovanou. Dopisem označeným datem 5. 10. 2017 odeslaným 22. 11. 2017 1. žalovaný odstoupil od smlouvy o půjčce, kdy smlouva nebyla uzavřena v prostorách provozovny, když smlouva byla uzavřena tak, že její obsah odporuje právní úpravě a dobrým mravům, kdy byla sjednána v tísní a za podmínek zvláště nevýhodných pro žalovaného (bylo jen na úvaze věřitele, kdy a v jaké výši bude plnit, obsahovala nepochybně protiprávní ujednání článku 3.2, dle kterého by musel dlužník plnit i tehdy, pokud by mu nebylo plněno od společnosti ES, personálně a majetkově propojené), kdy obsahovala nejasná a nekonkrétní ujednání o podmínkách plnění osobě s věřitelem personálně a majetkově propojené. Jedná se bezpochyby o spotřebitelskou smlouvu s důsledky s tím dle právní úpravy spojenými. Jednání ES i žalobkyně je v rozporu s dobrými mravy, právy spotřebitele i samotným „Etickým kodexem produktu...“ žalobkyně a ES. Žalobkyně i její společník [REDAKCE] [REDAKCE] a společnost ES byli a jsou účastníky řady sporů, velmi často se jejich protistrany cítí být poškozeny jednáním obdobným nekalým praktikám podomních prodejců. Řízení jsou podobná. Nelze opomenout, jaká je společná prezentace ES a žalobkyně – jako těch největších odborníků v oboru nejen výstavby, ale i organizace a zajištění financování. V řadě případů a již po řadu let se lze domnívat, že ES a žalobkyně účelově jednají, aby dosáhly bezdůvodného obohacení na úkor svých klientů, protože si musí být vědomy toho, že jejich klienti na slibované zajištění úvěrů nemohou dosáhnout a jediným, co klientům pak zbude, je dluh vůči těmto společnostem. Toto jednání by zřejmě mělo být posuzováno i v rovině práva trestního. V neposlední řadě žalovaní se svojí argumentací odkázali na obsah usnesení Nejvyššího soudu ČR č. j. 33 Cdo 2072/2019-281 ze dne 31. 10. 2019. Dle názoru žalovaných z tohoto rozhodnutí je nutno vycházet i v tomto řízení. Žalovaní upozorňují, že [REDAKCE] [REDAKCE] postupuje stále podle stejného modelu, který modifikoval s ohledem na pro něho nepříznivý vývoj judikatury v řízení, kde byl přímo účastníkem, a proto provedl účelové změny ve způsobu smluv (fakticky tak, že účelově postupoval tak, aby se vyhnul soudy jemu vytčeným postupům

a zneužil tak judikaturu jako návod k obcházení zákona, aby dosáhl k tíži jiných osob bezdůvodného obohacení).

3. Žalobkyně se ve svém písemném vyjádření doručeném soudu dne 16. 9. 2020 či z 12. 5. 2021 se vznesenými námitkami žalovaných právně i skutkově vypořádala. Odkázala na judikaturu vyšších soudů, žádala, aby vydaný směnečný platební rozkaz byl ponechán v platnosti v plném rozsahu.
4. Soud má v dané věci za zjištěný a prokázaný následující skutkový stav. Na základě smlouvy o půjčce uzavřené mezi žalobkyní jako věřitelem a 1. žalovaným jako dlužníkem dne 7. 6. 2017 byla dlužníku poskytnuta žalobkyní půjčka ve výši 170 000 Kč, která byla účelově vázána na financování zálohy ve výši 170 000 Kč dle článku II. bod 2.1 smlouvy o budoucí smlouvě o dílo č. [REDAKCE], smlouvy o dílo na projektovou dokumentaci č. [REDAKCE] a smlouvy příkazní č. [REDAKCE] ze dne 3. 4. 2017, kterou dlužník uzavřel dne 3. 4. 2017 se společností ES. Smluvní strany se výslovně dohodly, že finanční prostředky ve výši sjednané půjčky budou věřitelem poskytnuty přímo budoucímu zhotoviteli, a to do 30 dnů ode dne podpisu této smlouvy. Dlužník výslovně prohlásil, že souhlasí s tímto způsobem poskytnutí půjčky a zavázal se zaplatit věřiteli poskytnutou půjčku nejpozději dne 7. 8. 2017. K zajištění pohledávky věřitele pro případ, že by půjčka nebyla dlužníkem řádně a včas ve lhůtě splatnosti zaplacená, se smluvní strany dohodly, že dlužník zaplatí věřiteli smluvní pokutu ve výši 0,1 % denně z dlužné jistiny půjčky. K zajištění pohledávky věřitele vystavil a předal dlužník současně ke dni podpisu této smlouvy věřiteli dvě blankosměnky vlastní, které dlužník vystavil a podepsal jako výstavce s doložkou bez protestu a nikoliv na řád věřitele, na kterých není vyplněna směnečná suma a datum splatnosti smének. Obě tyto směnky plní funkci zajišťovací. Směnečným výstavcem je uveden 1. žalovaný, směnečným avalem je uvedena 2. žalovaná. Smluvní strany se dále dohodly, že věřitel je oprávněn doplnit datum splatnosti první směnky tak, že nesmí být doplněno dříve než po splatnosti půjčky, tj. nejdříve dne 8. 8. 2017. Věřitel je dále oprávněn doplnit první směnku o směnečnou sumu, která v sobě zahrnuje: a) nezaplacenou část jistiny půjčky, b) zákonný úrok z prodlení ve výši stanovené právním předpisem upravujícím úroky z prodlení jdoucí ode dne následujícího po splatnosti půjčky do dne vyplnění této první směnky, c) smluvní pokutu za prodlení s úhradou půjčky ve výši 0,1 % denně z dlužné jistiny půjčky jdoucí ode dne následujícího po splatnosti půjčky do dne vyplnění této první směnky. Stejně tak se smluvní strany dohodly, jakým způsobem je věřitel oprávněn doplnit datum splatnosti a směnečnou sumu ve druhé směnce. Dlužník prohlásil, že má zajištěn dostatek finančních prostředků nebo jiných zdrojů, aby mohl řádně plnit dle ujednání této smlouvy a dále prohlásil, že jeho majetek není předlužen, bude proto v daném čase schopen dostát řádně a včas závazkům ve smlouvě uvedeným. Dále si smluvní strany smlouvy ujednaly, že účinky odstoupení od smlouvy uzavřené s ES se nevztahují na tuto smlouvu o půjčce. Smluvní strany se výslovně dohodly na tom, že případné odstoupení od smlouvy s ES se nedotýká platnosti a účinnosti této smlouvy o půjčce a strany se cítí být touto smlouvou o půjčce vázány do jejího úplného splnění. Smluvní strany prohlásily, že si tuto smlouvu před jejím podpisem přečetly, že veškeré případné nejasnosti této smlouvy byly dlužníku před jejím podpisem srozumitelně vysvětleny, že tato smlouva byla uzavřena po vzájemném projednání podle jejich pravé a svobodné vůle, určitě, vážně a srozumitelně, nikoliv v tísní za nápadně nevýhodných podmínek a na důkaz toho ji podepsali. Smlouva byla za žalobkyni podepsána ve [REDAKCE] [REDAKCE] žalobkyně [REDAKCE] [REDAKCE] a 1. žalovaným byla podepsána v [REDAKCE] (viz smlouva o půjčce č. [REDAKCE] ze dne 7. 6. 2017). Žalobkyně sjednaným způsobem půjčku poskytla (viz výpis z účtu žalobkyně vedený u [REDAKCE] a.s.). Smlouva o půjčce byla uzavřena na základě žádosti 1. žalovaného o poskytnutí půjčky, ve které 1. žalovaný výslovně prohlásil, že pečlivě zvážil své majetkové poměry ve smyslu jeho schopnosti splatit půjčku v jím požadované výši řádně a včas poskytovateli (věřiteli) a že je schopen ji řádně a včas věřiteli vrátit, že není vůči němu nařízena exekuce nebo výkon soudního rozhodnutí, že mu není známo, že by proti němu byl veden soudní spor o zaplacení finančního plnění, že nemá ke dni podání této žádosti žádné dluhy a jiné závazky vůči třetím osobám nebo orgánům státní správy po termínu splatnosti. V žádosti se dále uvádí, že společnost žalobkyně je společností, jejímž

jedním z hlavních předmětů činnosti je poskytování krátkodobých překlenovacích půjček klientům ES za účelem výstavby rodinných domů (viz žádost o poskytnutí půjčky ze dne 7. 6. 2017). Před podpisem smlouvy o půjčce byl 1. žalovanému v rámci e-mailové komunikace zaslán k prostudování čistopis smlouvy o půjčce, 1. žalovaný byl vyzván ke kontrole, případně i ke vznesení dotazů (viz e-mailová komunikace ze dne 6. 6. 2017 včetně příloh). Mezi 1. žalovaným jako budoucím objednatelem, objednatelem a příkazcem a ES jako budoucím zhotovitelem, zhotovitelem a příkazníkem byla uzavřena smlouva o budoucí smlouvě o dílo, smlouva o dílo na projektovou dokumentaci a smlouva příkazní, na základě které se 1. žalovaný zavázal, že za podmínek dále uvedených v této smlouvě uzavře smlouvu o dílo, jejímž předmětem plnění bude provádění stavby rodinného domu dle dispozic a specifikace jím určené za cenu díla v rozsahu cca 3 800 000 Kč včetně DPH, a to na pozemku specifikovaném v článku 1 odst. 1.1 úvodních ujednání k této smlouvě, ve kterém 1. žalovaný výslovně prohlásil, že má v úmyslu nabýt vlastnictví k pozemku za účelem stavby rodinného domu, k čemuž mu společnost ES poskytne potřebnou součinnost. 1. žalovaný se zavázal do 30 dnů ode dne uzavření této smlouvy specifikovat stavební pozemek a následně činit kroky k jeho koupi. Do 30 dnů ode dne uzavření kupní smlouvy, na jejímž základě nabude vlastnictví k pozemku, se zavázal předat společnosti ES doklad osvědčující vlastnictví k tomuto pozemku výpisem z katastru nemovitostí spolu se snímkem katastrální mapy a výpisem informací o parcelách sousedních pozemků (viz smlouva o budoucí smlouvě o dílo č. [REDAKCE], smlouva o dílo na projektovou dokumentaci č. [REDAKCE] a smlouva příkazní č. [REDAKCE] ze dne 3. 4. 2017). [REDAKCE] žalobkyně i společnosti ES a [REDAKCE] společnosti Ekonomické stavby rodinná a.s., která je společníkem žalobkyně i ES, je [REDAKCE] narozený dne [REDAKCE], bytem [REDAKCE]. Na této adrese bylo i shodně sídlo všech uvedených společností. Nyní má žalobkyně sídlo jiné s datem zápisu v obchodním rejstříku dne 31. 7. 2018 (viz výpisy z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Plzni, oddíl [REDAKCE] vložka [REDAKCE] oddíl [REDAKCE] vložka [REDAKCE] a oddíl [REDAKCE] vložka [REDAKCE] S 1. žalovaným komunikovali za ES [REDAKCE] jako [REDAKCE] [REDAKCE] jako [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] který připravoval financování, hypoteční úvěry pro klienty ES. Uvedené osoby, které vypovídaly v pozici svědků, si jednání konkrétně s 1. žalovaným nevybavily. [REDAKCE] odkázala ohledně financování na [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] který na pozici [REDAKCE] [REDAKCE] společnosti G [REDAKCE] zprostředkoval poskytnutí hypotečních úvěrů bankou. Je to banka, která si na základě podkladů, které on s klientem připraví, vyhodnotí, zda klient je pro banku akceptovatelným klientem (viz svědecké výpovědi, e-mailová komunikace, finanční dotazník). 1. žalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] zasílal doklady ohledně příjmů, výdajů, závazků, ubezpečoval se, zda je vše v pořádku a společnost za těchto podmínek zajistí veškeré financování a koupi pozemku. Na třetí schůzce byla žalovaným předána informace, aby společnost ES mohla pokračovat v zajišťování financování a výstavby domu, je potřeba složit 170 000 Kč. Společnost od první schůzky věděla, že žalovaní nemají vlastní hotovost, byla jim nabídnuta k podpisu směnka, kterou se začne zajišťovat financování veškerých základních prvotních úkonů k dosažení jak k sehnání financí, tím pádem poté k možnosti realizace domu. Žalovaní byli ubezpečeni, že nebudou směnku platit, že v podstatě financováním výstavby směnka bude součástí celkového balíku peněz na nákup pozemku a domu. 1. žalovaný podepsal žádost o poskytnutí půjčky, žádné peníze neobdržel, půjčka měla být na realizování, kdy jim bylo řečeno, že musí podepsat žádost o poskytnutí půjčky, aby se mohlo začít realizovat řešení financování a případná výstavba domu. Žalovaným bylo známo, že je potřeba podepsat smlouvu o půjčce, aby mohli pokračovat. Vše záviselo na dalším vývoji řešení financí o výstavbě rodinného domu. Finanční prostředky byly slíbeny ve smlouvě se společností ES, že žalovaným zajistí financování, pod které měla spadat i smlouva o půjčce. Bylo řečeno, že nebudou půjčku platit, byli ujištěni, že placení bude realizováno ze strany financí, které jim zajistí ES. Po nějaké době bylo ES jim sděleno, že nemohou financování zajistit, že to na koupi pozemku a výstavbu domu nestačí. Bylo jim navrženo, návrh vzešel od paní [REDAKCE] že mohou od smlouvy odstoupit, a to bezplatně (viz účastnické výpovědi žalovaných). 1. žalovaný z variant navržených k řešení ze strany ES návrhy nepřijal, přijal návrh

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Bláhová.

Krajské ředitelství Policie [redacted] kraje sp. zn. [redacted], ze spisu PČR, Krajské ředitelství Policie [redacted] kraje sp. zn. [redacted], ze spisu PČR, Krajské ředitelství Policie [redacted] kraje sp. zn. [redacted], ze spisu PČR, Krajské ředitelství Policie [redacted] kraje, územní odbor [redacted] sp. zn. [redacted], ze spisu PČR, Krajské ředitelství Policie [redacted] kraje sp. zn. [redacted], ze spisu PČR, Krajské ředitelství Policie [redacted] kraje sp. zn. [redacted], ze spisu PČR, Krajské ředitelství Policie [redacted] kraje, [redacted] sp. zn. [redacted], ze spisu PČR, Krajské ředitelství Policie [redacted] kraje, Obvodní oddělení [redacted] sp. zn. [redacted], ze spisu PČR, Krajské ředitelství Policie [redacted] kraje, Obvodní oddělení [redacted] sp. zn. [redacted] ze spisu PČR, Krajské ředitelství Policie [redacted] kraje sp. zn. [redacted], ze spisu PČR, Krajské ředitelství Policie [redacted] kraje sp. zn. [redacted], ze spisu PČR, Krajské ředitelství Policie [redacted] kraje sp. zn. [redacted] ze spisu PČR, Krajské ředitelství Policie [redacted] kraje sp. zn. [redacted]. U zdejšího soudu byla vedena řízení mezi [redacted] následně žalobkyní na straně žalobců a žalovanými jako výstavci směnky zajišťující závazek z titulu uzavíraných smluv o půjčce v souvislosti s výstavbou domu pro žalované jako klienty společnosti ES. V těchto řízeních ve výrazně převažující části došlo k vyhovění žalobnímu návrhu (viz rozhodnutí z řízení vedených u zdejšího soudu, a to rozhodnutí č. j. 45 Cm 27/2002 – rozs. č. l. 186, rozhodnutí č. j. 45 Cm 26/2002 – rozs. č. l. 150, usn. NS č. l. 203, rozhodnutí č. j. 45 Cm 158/2007 – rozs. č. l. 45, rozhodnutí č. j. 49 Cm 111/2007 – rozs. č. l. 82, rozs. NS č. l. 175, rozs. VS č. l. 201, usn. NS č. l. 286, rozhodnutí č. j. 49 Cm 89/2007 – rozs. č. l. 67, usn. NS č. l. 131, rozhodnutí č. j. 45 Cm 114/2008 – rozs. č. l. 29, rozhodnutí č. j. 48 Cm 125/2008 – rozs. č. l. 32, rozs. VS č. l. 62, rozhodnutí č. j. 45 Cm 178/2008 – rozs. č. l. 68, rozs. VS č. l. 96, usn. NS č. l. 133, rozhodnutí č. j. 49 Cm 77/2008 – rozs. č. l. 155, rozs. VS č. l. 204, rozhodnutí č. j. 49 Cm 92/2008 – rozs. č. l. 299, rozs. VS č. l. 348, rozs. NS č. l. 668, usn. VS č. l. 840, rozs. KS č. l. 1886, rozhodnutí č. j. 45 Cm 44/2009 – rozs. č. l. 31, rozhodnutí č. j. 45 Cm 38/2009 – rozs. č. l. 68, rozhodnutí č. j. 49 Cm 36/2009 – rozs. č. l. 31, rozhodnutí č. j. 49 Cm 314/2009 – rozs. č. l. 63, rozhodnutí č. j. 44 Cm 328/2009 – rozs. č. l. 54, rozhodnutí č. j. 49 Cm 422/2009 – rozs. č. l. 232, usn. VS č. l. 291, rozhodnutí č. j. 45 Cm 86/2009 – rozs. č. l. 159, rozhodnutí č. j. 43 Cm 127/2009 – rozs. č. l. 284, usn. VS č. l. 352, rozs. KS č. l. 560, rozs. VS č. l. 606, rozhodnutí č. j. 45 Cm 47/2010 – rozs. č. l. 53, rozhodnutí č. j. 49 Cm 13/2010 – rozs. č. l. 113, rozhodnutí č. j. 42 Cm 58/2010 – rozs. č. l. 33, rozhodnutí č. j. 45 Cm 101/2010 – rozs. č. l. 34, rozhodnutí č. j. 49 Cm 312/2010 – rozs. č. l. 44, rozhodnutí č. j. 45 Cm 269/2010 – rozs. č. l. 40, rozhodnutí č. j. 42 Cm 83/2010 – rozs. č. l. 47, rozhodnutí č. j. 48 Cm 13/2010 – rozs. č. l. 64, rozhodnutí č. j. 49 Cm 376/2010 – rozs. č. l. 38, rozhodnutí č. j. 43 Cm 152/2010 – rozs. č. l. 46, rozhodnutí č. j. 49 Cm 298/2010 – rozs. č. l. 56, rozs. NS č. l. 89, rozhodnutí č. j. 45 Cm 386/2010 – rozs. č. l. 59, rozs. VS č. l. 103, rozhodnutí č. j. 45 Cm 150/2010 – rozs. č. l. 55, usn. VS č. l. 105, rozs. KS č. l. 166, rozhodnutí č. j. 45 Cm 378/2010 – rozs. č. l. 48, rozhodnutí č. j. 45 Cm 8/2010 – rozs. č. l. 71, rozs. VS č. l. 123, rozhodnutí č. j. 44 Cm 152/2010 – rozs. č. l. 42, usn. VS č. l. 124, usn. KS č. l. 232, rozhodnutí č. j. 42 Cm 222/2010 – rozs. č. l. 36, rozs. VS č. l. 86, rozhodnutí č. j. 48 Cm 193/2010 – rozs. č. l. 40, rozs. VS č. l. 67, rozhodnutí č. j. 48 Cm 270/2010 – rozs. č. l. 31, rozhodnutí č. j. 48 Cm 378/2010 – rozs. č. l. 37, rozhodnutí č. j. 42 Cm 228/2010 – rozs. č. l. 65, rozhodnutí č. j. 45 Cm 241/2010 – rozs. č. l. 91, usn. č. l. 101, usn. VS č. l. 170, rozs. KS č. l. 261, rozs. VS č. l. 287, rozs. NS č. l. 346, rozs. KS č. l. 418, rozhodnutí č. j. 42 Cm 282/2010 – rozs. č. l. 155, usn. VS č. l. 197, rozs. KS č. l. 374, rozhodnutí č. j. 46 Cm 18/2011 – rozs. č. l. 40, rozhodnutí č. j. 47 Cm 18/2011 – rozs. č. l. 65, rozhodnutí č. j. 46 Cm 120/2011 – rozs. č. l. 82, rozs. VS č. l. 235, rozhodnutí č. j. 47 Cm 119/2011 – rozs. č. l. 70, usn. VS č. l. 151, rozs. KS č. l. 303, rozhodnutí č. j. 42 Cm 3/2011 – rozs. č. l. 37, rozhodnutí č. j. 45 Cm 142/2011 – rozs. č. l. 41, rozs. VS č. l. 164, rozhodnutí č. j. 48 Cm 20/2011 – rozs. č. l. 73, rozs. VS č. l. 161, rozhodnutí č. j. 48 Cm 141/2011 – rozs. č. l. 53, rozhodnutí č. j. 47 Cm 332/2011 – rozs. č. l. 70, rozs. VS č. l. 109,

rozhodnutí č. j. 46 Cm 322/2011 – rozs. č. l. 42, rozs. VS č. l. 92, rozhodnutí č. j. 43 Cm 25/2011 – rozs. č. l. 74, rozhodnutí č. j. 45 Cm 21/2011 – rozs. č. l. 122, rozs. č. l. 211, rozs. VS č. l. 231, rozs. VS č. l. 272, rozhodnutí č. j. 47 Cm 105/2011 – rozs. č. l. 139, rozs. VS č. l. 184, usn. NS č. l. 252, rozs. č. l. 320, usn. VS č. l. 356, rozs. KS č. l. 488, rozs. VS č. l. 535, usn. NS č. l. 595, rozhodnutí č. j. 46 Cm 6/2011 – rozs. č. l. 183, usn. VS č. l. 209, rozs. KS č. l. 518, usn. VS č. l. 632, rozs. KS č. l. 979, rozs. VS č. l. 1114, usn. NS č. l. 1421, rozs. VS č. l. 1541, rozhodnutí č. j. 48 Cm 273/2011 – rozs. č. l. 74, rozs. VS č. l. 181, rozs. NS č. l. 273, usn. VS č. l. 296, rozhodnutí č. j. 47 Cm 15/2012 – rozs. č. l. 95, rozhodnutí č. j. 46 Cm 52/2012 – rozs. č. l. 72, rozhodnutí č. j. 48 Cm 150/2012 – rozs. č. l. 43, rozs. VS č. l. 88, rozs. NS č. l. 131, rozs. VS č. l. 182, rozhodnutí č. j. 42 Cm 97/2012 – rozs. č. l. 157, rozs. VS č. l. 209, rozhodnutí č. j. 49 Cm 125/2012 – rozs. č. l. 129, usn. VS č. l. 175, rozhodnutí č. j. 42 Cm 107/2012 – rozs. č. l. 110, rozhodnutí č. j. 46 Cm 69/2013 – rozs. č. l. 35, rozhodnutí č. j. 42 Cm 74/2013 – rozs. č. l. 61, rozhodnutí č. j. 47 Cm 65/2013 – rozs. č. l. 113, usn. VS č. l. 154, rozs. KS č. l. 296, usn. VS č. l. 336, rozhodnutí č. j. 47 Cm 76/2013 – rozs. č. l. 105, usn. VS č. l. 134, rozhodnutí č. j. 42 Cm 124/2013 – rozs. č. l. 207, rozhodnutí č. j. 50 Cm 64/2013 – rozs. č. l. 200, rozs. VS č. l. 247, usn. NS č. l. 283, rozhodnutí č. j. 49 Cm 119/2013 – rozs. č. l. 848, usn. VS č. l. 906, rozs. KS č. l. 1045, rozhodnutí č. j. 49 Cm 34/2014 – rozs. č. l. 34, rozhodnutí č. j. 49 Cm 8/2014 – rozs. č. l. 45, rozhodnutí č. j. 45 Cm 3/2014 – rozs. č. l. 147, rozhodnutí č. j. 49 Cm 165/2014 – rozs. č. l. 32, rozhodnutí č. j. 48 Cm 9/2014 – rozs. č. l. 82, rozhodnutí č. j. 45 Cm 67/2014 – rozs. č. l. 144, rozhodnutí č. j. 48 Cm 170/2014 – rozs. č. l. 53, rozhodnutí č. j. 46 Cm 108/2014 – rozs. č. l. 131, rozhodnutí č. j. 44 Cm 17/2015 – rozs. č. l. 49, usn. VS č. l. 78, rozhodnutí č. j. 48 Cm 174/2015 – rozs. č. l. 41, rozhodnutí č. j. 48 Cm 205/2015 – rozs. č. l. 33, rozhodnutí č. j. 44 Cm 206/2015 – rozs. č. l. 45, rozhodnutí č. j. 44 Cm 137/2015 – rozs. č. l. 68, rozs. VS č. l. 105, rozhodnutí č. j. 49 Cm 5/2016 – rozs. č. l. 37, rozhodnutí č. j. 49 Cm 29/2016 – rozs. č. l. 38, rozhodnutí č. j. 49 Cm 11/2016 – rozs. č. l. 47, rozhodnutí č. j. 41 Cm 11/2016 – rozs. č. l. 59, rozhodnutí č. j. 49 Cm 66/2016 – rozs. č. l. 32, rozhodnutí č. j. 41 Cm 65/2016 – rozs. č. l. 45, rozhodnutí č. j. 49 Cm 78/2016 – rozs. č. l. 39, rozhodnutí č. j. 41 Cm 63/2016 – rozs. č. l. 54, rozhodnutí č. j. 49 Cm 82/2016 – rozs. č. l. 47, rozhodnutí č. j. 49 Cm 94/2016 – rozs. č. l. 36, rozhodnutí č. j. 49 Cm 91/2016 – rozs. č. l. 53, rozhodnutí č. j. 41 Cm 72/2016 – rozs. č. l. 32, rozhodnutí č. j. 49 Cm 93/2016 – rozs. č. l. 42, rozhodnutí č. j. 49 Cm 100/2016 – rozs. č. l. 36, rozhodnutí č. j. 44 Cm 30/2016 – rozs. č. l. 34, rozhodnutí č. j. 41 Cm 111/2016 – rozs. č. l. 31, rozhodnutí č. j. 44 Cm 12/2016 – rozs. č. l. 32, rozhodnutí č. j. 44 Cm 11/2016 – rozs. č. l. 59, rozs. VS č. l. 92, rozhodnutí č. j. 41 Cm 98/2016 – rozs. č. l. 55, rozhodnutí č. j. 41 Cm 89/2016 – rozs. č. l. 40, rozhodnutí č. j. 44 Cm 76/2016 – rozs. č. l. 41, rozhodnutí č. j. 44 Cm 94/2016 – rozs. č. l. 41, rozhodnutí č. j. 44 Cm 99/2016 – rozs. č. l. 28, rozhodnutí č. j. 44 Cm 42/2016 – rozs. č. l. 48, rozhodnutí č. j. 44 Cm 70/2016 – rozs. č. l. 45, rozs. VS č. l. 121, rozhodnutí č. j. 41 Cm 87/2016 – rozs. č. l. 38, rozhodnutí č. j. 44 Cm 103/2016 – rozs. č. l. 36, rozhodnutí č. j. 44 Cm 75/2016 – rozs. č. l. 39, rozhodnutí č. j. 49 Cm 89/2016 – rozs. č. l. 81, usn. VS č. l. 160, rozhodnutí č. j. 41 Cm 122/2016 – rozs. č. l. 35, rozhodnutí č. j. 49 Cm 139/2016 – rozs. č. l. 37, rozhodnutí č. j. 41 Cm 136/2016 – rozs. č. l. 36, rozhodnutí č. j. 41 Cm 144/2016 – rozs. č. l. 27, rozhodnutí č. j. 49 Cm 140/2016 – rozs. č. l. 40, rozhodnutí č. j. 49 Cm 125/2016 – rozs. č. l. 46, rozhodnutí č. j. 44 Cm 141/2016 – rozs. č. l. 50, rozhodnutí č. j. 44 Cm 127/2016 – rozs. č. l. 40, rozhodnutí č. j. 44 Cm 124/2016 – rozs. č. l. 33, rozhodnutí č. j. 41 Cm 95/2016 – rozs. č. l. 138, rozhodnutí č. j. 49 Cm 20/2017 – rozs. č. l. 40, rozhodnutí č. j. 41 Cm 17/2017 – rozs. č. l. 26, rozhodnutí č. j. 41 Cm 52/2017 – rozs. č. l. 33, rozhodnutí č. j. 41 Cm 40/2017 – rozs. č. l. 31, rozhodnutí č. j. 49 Cm 66/2017 – rozs. č. l. 33, rozhodnutí č. j. 41 Cm 49/2017 – rozs. č. l. 53, rozhodnutí č. j. 49 Cm 73/2017 – rozs. č. l. 33, rozhodnutí č. j. 41 Cm 59/2017 – rozs. č. l. 39, rozhodnutí č. j. 44 Cm 40/2017 – rozs. č. l. 38, rozhodnutí č. j. 44 Cm 47/2017 – rozs. č. l. 38, rozhodnutí č. j. 44 Cm 63/2017 – rozs. č. l. 38, rozhodnutí č. j. 44 Cm 53/2017 – rozs. č. l. 41, rozhodnutí č. j. 41 Cm 89/2017 – rozs. č. l. 34, rozhodnutí č. j. 44 Cm 115/2017 – rozs. č. l. 37, rozhodnutí č. j. 44 Cm 124/2017 – rozs. č. l. 35, rozhodnutí č. j. 49 Cm 142/2017 – rozs. č. l. 39, rozhodnutí č. j. 41 Cm 154/2017 – rozs. č. l. 35, rozhodnutí č. j. 49 Cm 56/2017 – rozs. č. l. 67,

rozhodnutí č. j. 41 Cm 160/2017 – rozs. č. l. 26, rozhodnutí č. j. 41 Cm 164/2017 – rozs. č. l. 28, rozhodnutí č. j. 41 Cm 139/2017 – rozs. č. l. 63, rozs. VS č. l. 85, rozhodnutí č. j. 41 Cm 112/2017 – rozs. č. l. 120, rozs. VS č. l. 166, rozs. NS č. l. 203, rozs. VS č. l. 216, usn. VS č. l. 221, rozhodnutí č. j. 49 Cm 53/2017 – rozs. č. l. 143, rozs. VS č. l. 252, usn. NS č. l. 300, rozhodnutí č. j. 41 Cm 165/2017 – rozs. č. l. 73, rozhodnutí č. j. 41 Cm 141/2017 – rozs. č. l. 37, rozhodnutí č. j. 41 Cm 161/2017 – rozs. č. l. 67, rozs. VS č. l. 153, usn. KS č. l. 189, rozhodnutí č. j. 41 Cm 98/2017 – rozs. č. l. 116, rozhodnutí č. j. 44 Cm 91/2017 – rozs. č. l. 52, rozhodnutí č. j. 44 Cm 52/2017 – rozs. č. l. 62, rozhodnutí č. j. 44 Cm 166/2017 – rozs. č. l. 49, rozhodnutí č. j. 41 Cm 36/2017 – rozs. č. l. 510, rozs. VS č. l. 647, rozhodnutí č. j. 44 Cm 169/2017 – rozs. č. l. 175, rozhodnutí č. j. 49 Cm 114/2017 – rozs. č. l. 71, rozs. VS č. l. 100, rozhodnutí č. j. 49 Cm 63/2017 – rozs. č. l. 111, rozs. VS č. l. 146, rozhodnutí č. j. 44 Cm 96/2017 – rozs. č. l. 193, usn. VS č. l. 205, rozhodnutí č. j. 41 Cm 40/2018 – rozs. č. l. 93, rozhodnutí č. j. 41 Cm 59/2018 – rozs. č. l. 182, rozs. VS č. l. 248, rozhodnutí č. j. 44 Cm 54/2018 – rozs. č. l. 45, rozhodnutí č. j. 41 Cm 2/2018 – rozs. č. l. 185, rozhodnutí č. j. 41 Cm 134/2018 – rozs. č. l. 46, rozhodnutí č. j. 41 Cm 136/2018 – rozs. č. l. 36, rozhodnutí č. j. 41 Cm 135/2018 – rozs. č. l. 34, rozhodnutí č. j. 44 Cm 7/2018 – rozs. č. l. 91, rozs. VS č. l. 153, rozhodnutí č. j. 41 Cm 61/2018 – rozs. č. l. 118, rozs. VS č. l. 171, rozhodnutí č. j. 44 Cm 66/2018 – rozs. č. l. 113, rozhodnutí č. j. 41 Cm 121/2018 – rozs. č. l. 123, rozs. VS č. l. 202, usn. VS č. l. 216, rozhodnutí č. j. 49 Cm 66/2018 – rozs. č. l. 81, usn. VS č. l. 107, rozhodnutí č. j. 44 Cm 137/2018 – rozs. č. l. 50, rozhodnutí č. j. 44 Cm 51/2018 – rozs. č. l. 109, rozs. VS č. l. 190, rozhodnutí č. j. 44 Cm 49/2018 – rozs. č. l. 184, rozhodnutí č. j. 44 Cm 122/2018 – rozs. č. l. 32, rozhodnutí č. j. 44 Cm 63/2018 – rozs. č. l. 53, rozhodnutí č. j. 49 Cm 63/2018 – rozs. č. l. 70, rozhodnutí č. j. 44 Cm 45/2018 – rozs. č. l. 98, rozhodnutí č. j. 44 Cm 121/2018 – rozs. č. l. 144, rozhodnutí č. j. 44 Cm 111/2018 – rozs. č. l. 221, rozhodnutí č. j. 49 Cm 100/2018 – rozs. č. l. 186, rozs. VS č. l. 219, usn. KS č. l. 328, rozhodnutí č. j. 49 Cm 122/2018 – rozs. č. l. 208, rozhodnutí č. j. 49 Cm 123/2018 – rozs. č. l. 205, rozs. VS č. l. 236, rozhodnutí č. j. 49 Cm 142/2018 – rozs. č. l. 122, rozhodnutí č. j. 49 Cm 6/2018 – rozs. č. l. 129, rozs. VS č. l. 160, rozhodnutí č. j. 44 Cm 29/2018 – rozs. č. l. 130, rozhodnutí č. j. 41 Cm 15/2018 – rozs. č. l. 20, rozhodnutí č. j. 41 Cm 1/2018 – rozs. č. l. 56, rozhodnutí č. j. 49 Cm 43/2018 – rozs. č. l. 36, rozhodnutí č. j. 41 Cm 8/2018 – rozs. č. l. 69, rozs. VS č. l. 171, rozhodnutí č. j. 49 Cm 24/2018 – rozs. č. l. 50, rozhodnutí č. j. 41 Cm 39/2018 – rozs. č. l. 39, rozhodnutí č. j. 41 Cm 12/2018 – rozs. č. l. 105, rozhodnutí č. j. 41 Cm 75/2018 – rozs. č. l. 6, rozhodnutí č. j. 49 Cm 41/2018 – rozs. č. l. 37, rozhodnutí č. j. 49 Cm 53/2018 – rozs. č. l. 36, rozhodnutí č. j. 49 Cm 65/2018 – rozs. č. l. 37, rozhodnutí č. j. 41 Cm 70/2018 – rozs. č. l. 38, rozhodnutí č. j. 49 Cm 80/2018 – rozs. č. l. 44, usn. VS č. l. 63, rozhodnutí č. j. 41 Cm 76/2018 – rozs. č. l. 74, usn. VS č. l. 142, rozhodnutí č. j. 41 Cm 72/2018 – rozs. č. l. 26, rozhodnutí č. j. 49 Cm 88/2018 – rozs. č. l. 41, rozhodnutí č. j. 49 Cm 83/2018 – rozs. č. l. 37, rozhodnutí č. j. 44 Cm 3/2018 – rozs. č. l. 29, rozhodnutí č. j. 41 Cm 87/2018 – rozs. č. l. 46, rozhodnutí č. j. 49 Cm 110/2018 – rozs. č. l. 42, rozhodnutí č. j. 44 Cm 44/2018 – rozs. č. l. 41, rozhodnutí č. j. 41 Cm 95/2018 – rozs. č. l. 24, rozhodnutí č. j. 41 Cm 4/2019 – rozs. č. l. 36, rozhodnutí č. j. 41 Cm 13/2019 – rozs. č. l. 33, rozhodnutí č. j. 41 Cm 9/2019 – rozs. č. l. 34, rozhodnutí č. j. 41 Cm 21/2019 – rozs. č. l. 33, rozhodnutí č. j. 41 Cm 30/2019 – rozs. č. l. 23, rozhodnutí č. j. 41 Cm 32/2019 – rozs. č. l. 127, rozs. VS č. l. 229, rozhodnutí č. j. 49 Cm 50/2019 – rozs. č. l. 60, rozhodnutí č. j. 41 Cm 33/2019 – rozs. č. l. 39, rozhodnutí č. j. 44 Cm 8/2019 – rozs. č. l. 41, rozhodnutí č. j. 41 Cm 42/2019 – rozs. č. l. 45, rozhodnutí č. j. 44 Cm 91/2019 – rozs. č. l. 117, rozhodnutí č. j. 44 Cm 32/2019 – rozs. č. l. 42, rozhodnutí č. j. 41 Cm 8/2019 – rozs. č. l. 85, usn. VS č. l. 98, rozhodnutí č. j. 44 Cm 47/2019 – rozs. č. l. 58, rozhodnutí č. j. 41 Cm 85/2019 – rozs. č. l. 55, rozhodnutí č. j. 49 Cm 66/2019 – rozs. č. l. 73, rozhodnutí č. j. 49 Cm 89/2019 – rozs. č. l. 38, usn. VS č. l. 59, rozhodnutí č. j. 44 Cm 6/2019 – rozs. č. l. 118, rozs. VS č. l. 241, rozhodnutí č. j. 41 Cm 52/2019 – rozs. č. l. 124, rozhodnutí č. j. 41 Cm 108/2019 – rozs. č. l. 48, rozhodnutí č. j. 41 Cm 114/2019 – rozs. č. l. 32, rozhodnutí č. j. 49 Cm 10/2019 – rozs. č. l. 64, rozhodnutí č. j. 44 Cm 53/2019 – rozs. č. l. 97, rozhodnutí č. j. 49 Cm 119/2019 – rozs. č. l. 42, rozs. VS č. l. 87, rozhodnutí č. j. 41 Cm 94/2019 – rozs. č. l. 527,

usn. VS č. l. 651, rozhodnutí č. j. 49 Cm 23/2019 – rozs. č. l. 81, rozs. VS č. l. 111, rozhodnutí č. j. 49 Cm 44/2019 – rozs. č. l. 144, rozhodnutí č. j. 49 Cm 103/2019 – rozs. č. l. 55, rozhodnutí č. j. 41 Cm 107/2019 – rozs. č. l. 152, rozhodnutí č. j. 44 Cm 99/2019 – rozs. č. l. 57, rozhodnutí č. j. 41 Cm 119/2019 – rozs. č. l. 138, rozhodnutí č. j. 41 Cm 103/2019 – rozs. č. l. 180, rozhodnutí č. j. 49 Cm 22/2019 – rozs. č. l. 123, rozs. VS č. l. 156, rozhodnutí č. j. 49 Cm 33/2019 – rozs. č. l. 179, rozs. VS č. l. 211, rozhodnutí č. j. 41 Cm 17/2020 – rozs. č. l. 33, rozhodnutí č. j. 41 Cm 7/2020 – rozs. č. l. 72, rozs. VS č. l. 155, rozhodnutí č. j. 41 Cm 27/2020 – rozs. č. l. 44, rozhodnutí č. j. 49 Cm 47/2020 – rozs. č. l. 26, rozhodnutí č. j. 49 Cm 13/2020 – rozs. č. l. 64, rozhodnutí č. j. 41 Cm 31/2020 – rozs. č. l. 31, rozhodnutí č. j. 41 Cm 46/2020 – rozs. č. l. 31, rozhodnutí č. j. 44 Cm 16/2020 – rozs. č. l. 44, rozhodnutí č. j. 44 Cm 24/2020 – rozs. č. l. 42, rozhodnutí č. j. 41 Cm 53/2020 – rozs. č. l. 31, rozhodnutí č. j. 49 Cm 34/2020 – rozs. č. l. 37, rozs. VS č. l. 59, rozhodnutí č. j. 49 Cm 27/2020 – rozs. č. l. 44, rozhodnutí č. j. 44 Cm 59/2020 – rozs. č. l. 52, rozhodnutí č. j. 41 Cm 64/2020 – rozs. č. l. 39, rozhodnutí č. j. 49 Cm 76/2020 – rozs. č. l. 44, rozhodnutí č. j. 41 Cm 55/2020 – rozs. č. l. 41, rozs. VS č. l. 66, rozhodnutí č. j. 44 Cm 62/2020 – rozs. č. l. 74, rozhodnutí č. j. 49 Cm 66/2020 – rozs. č. l. 68, rozhodnutí č. j. 49 Cm 82/2020 – rozs. č. l. 40, rozhodnutí č. j. 41 Cm 72/2020 – rozs. č. l. 34, rozhodnutí č. j. 44 Cm 63/2020 – rozs. č. l. 57, rozhodnutí č. j. 41 Cm 87/2020 – rozs. č. l. 34, rozhodnutí č. j. 44 Cm 37/2020 – rozs. č. l. 43, rozhodnutí č. j. 41 Cm 82/2020 – rozs. č. l. 26, rozhodnutí č. j. 41 Cm 111/2020 – rozs. č. l. 50, rozhodnutí č. j. 49 Cm 109/2020 – rozs. č. l. 47, rozhodnutí č. j. 44 Cm 76/2020 – rozs. č. l. 63, rozhodnutí č. j. 41 Cm 77/2020 – rozs. č. l. 45, rozhodnutí č. j. 41 Cm 78/2020 – rozs. č. l. 53, rozhodnutí č. j. 41 Cm 92/2020 – rozs. č. l. 28, rozhodnutí č. j. 44 Cm 77/2020 – rozs. č. l. 61, rozhodnutí č. j. 41 Cm 25/2020 – rozs. č. l. 118, rozs. VS č. l. 162, rozhodnutí č. j. 44 Cm 25/2020 – rozs. č. l. 137, rozs. VS č. l. 163, rozhodnutí č. j. 44 Cm 2/2021 – rozs. č. l. 62, rozhodnutí č. j. 44 Cm 7/2021 – rozs. č. l. 69, rozhodnutí č. j. 44 Cm 10/2021 – rozs. č. l. 42, rozhodnutí č. j. 41 Cm 7/2021 – rozs. č. l. 34).

5. Dle článku I. § 10 zák. č. 191/1950 Sb., zákon směnečný a šekový (dále jen „ZSŠ“) nebyla-li směnka, která byla při vydání neúplná, vyplněna tak, jak bylo ujednáno, nemůže se namítat majiteli směnky, že tato ujednání nebyla dodržena, ledaže majitel nabytí směnky ve zlé víře nebo se při nabývání směnky provinil hrubou nedbalostí.
6. Dle článku I. § 32 odst. 1, 2, 3 ZSŠ směnečný rukojmí je zavázán jako ten, za koho se zaručil. Závazek směnečného rukojmího je platný i tehdy, je-li závazek, za který se zaručil, neplatný z jiného důvodu, než pro vadu formy. Zaplatí-li směnečný rukojmí směnku, nabývá práv ze směnky proti tomu, za koho se zaručil a proti všem, kdož jsou této osobě směnečně zavázáni.
7. Po zhodnocení provedených důkazů soud shledal, že žalobou byl uplatněn nárok z cenného papíru, který je samostatným právním důvodem k plnění, přičemž právní vztahy vzniklé vystavením směnky se spravují zák. č. 191/1950 Sb. (ZSŠ). 1. žalovaný podepsal blankosměnku zajišťující pohledávku žalobkyně vzniklou na základě smlouvy o půjčce č. [REDAKCE] ze dne 7. 6. 2017, přičemž ve smlouvě současně udělil vyplňující právo žalobkyni chybějící údaje do blankosměnky doplnit. Podpisem blankosměnky musí být její výstavce srozuměn s tím, že majitel z blanketu učiní směnku úplnou, nebudou-li splněny směnkou zajištěné závazky a že bude při vyplňování blankosměnky postupováno ve vazbě na obsah závazkového právního vztahu. Vystavená směnka byla vyplněna v souladu s dohodou o vyplňovacím právu obsaženou ve smlouvě o půjčce s poukazem na článek I. § 77 odst. 2, § 10 ZSŠ, čímž došlo k dovršení přeměny pouhého zárodku směnky na směnku úplnou. 2. žalovaná se na předmětné směnce podepsala jako směnečný rukojmí. Směnečný rukojmí není dlužníkem akcesorickým k závazku určitého směnečného dlužníka, a to ani toho, za něhož se podepsal jako běžný ručitel. Je dlužníkem samostatným, při postihu solidárním se všemi ostatními dlužníky. Uplatnila-li žalobkyně nárok na zaplacení dluhu proti žalovaným jako solidárně zavázaným dlužníkům a nebylo-li prokázáno, že žalovaní na svůj závazek ze směnky něčeho plnili, je požadavek žalobkyně na zaplacení směnečného peníze včetně postižných nároků dle ustanovení článku I. § 48 ZSŠ důvodný. Z povahy směnky jako abstraktního nesporného závazku vyplývá, že majitel směnky nemusí při

jejím předložení k placení popř. k vymáhání prokazovat, že mu povinná směnečnou sumu skutečně dluží. Z ustanovení článku I. § 17 ZSŠ sice vyplývá, že osoba povinná ze směnky může vznášet proti směnečnému nároku určité námitky, je však na ní, aby oprávněnost těchto námitek prokázala. Důkazní břemeno tedy leží na povinném, nikoliv na oprávněném, a pokud povinný důkazní břemeno neunes, bude nucen podle směnky plnit. Dle názoru Vrchního soudu v Praze prezentovaného v jeho rozhodnutí ze dne 12. 10. 2021 č. j. 12 Cmo 152/2021 vzhledem k tomu, že oba žalovaní podepsali blankosměnku, pak také mají s remitentem směnky (se žalobkyní) uzavřenu smlouvu o podmínkách a způsobu vyplnění blankosměnky. V případě, že blankosměnka byla vystavena jako prostředek k zajištění kauzální pohledávky, musí být již k datu jejího vystavení zřejmé oběma žalovaným (výstavci a směnečnému rukojmímu), jaké jsou podmínky jejího budoucího vyplnění v rozsahu směnečné sumy a data splatnosti. Z toho důvodu lze dovodit, že i směnečnému rukojmímu svědčí kauzální námitky, jež jsou založeny na mimosměnečném ujednání mezi žalobkyní a 1. žalovaným. K argumentaci žalovaných, že smlouva je neplatným právním úkonem pro rozpor s dobrými mravy a pro rozpor s právní úpravou ochrany spotřebitele, soud uvádí, že žalovanými byla podepsána směnka dne 7. 6. 2017 jako směnka zajišťující závazek z titulu smlouvy o půjčce č. [REDAKCE] ze dne 7. 6. 2017. Kauzou směnky je tedy předmětná smlouva o půjčce, která byla uzavřena na základě žádosti 1. žalovaného, kterou žalobkyně poskytla 1. žalovanému půjčku ve výši 170 000 Kč v termínu a způsobem ve smlouvě o půjčce sjednaným. Z hlediska obsahu smluvních ujednání není předmětná smlouva zápůjčkou ve smyslu ustanovení § 2390 o. z., neboť zápůjčka je smlouvou reálnou vznikající až přenecháním peněz či jiných zastupitelných věcí vyluhovateli, který je oprávněn k jejich použití „podle libosti“, tedy na základě vlastní úvahy a nelze ji ani podřadit pod jiný občanským zákoníkem upravený typ smlouvy. Je namístě tak uvedenou smlouvu posoudit dle ustanovení § 1746 odst. 2 o. z. jako smlouvu nepojmenovanou (inominátní). Vzhledem k tomu, že smlouva byla uzavřena mezi žalobkyní jako podnikatelem na straně jedné a 1. žalovaným jako spotřebitelem na straně druhé, s ohledem na postavení smluvních stran je nepochybně smlouvou spotřebitelskou ve smyslu ustanovení § 1810 a násl. o. z., v důsledku čehož nelze 1. žalovanému odeprít ochranu z tohoto předpisu plynoucí, přičemž ustanoveními o. z. nejsou dotčena ustanovení jiných právních předpisů o ochraně spotřebitele (viz § 3016 o. z.). I při posuzování uvedených mimosměnečných ujednání jako smlouvy spotřebitelské soud dle učiněných zjištění neshledal žádné ujednání, z něhož by bylo možné dovodit, že v rozporu s právní úpravou ochrany spotřebitele představuje zjevnou nerovnováhu v právech a povinnostech účastníků, které by vykazovalo znaky zneužívající klauzule. Je nutné zdůraznit existenci smluvního vztahu mezi účastníky tohoto řízení, z něhož vzniklou pohledávku sporná směnka vystavená žalovanými zajišťovala. I z úřední povinnosti si soud smlouvu o půjčce č. [REDAKCE] ze dne 7. 6. 2017 posoudil jako platnou, platné jsou tedy i závazky ze smlouvy vyplývající. Dle smlouvy byla žalobkyně povinna poskytnout žalovaným sjednanou částku do 14 dnů ode dne podpisu smlouvy, oproti tomu se 1. žalovaný zavázal žalobkyni poskytnutou půjčku vrátit nejpozději do 7. 8. 2017, tedy 60 dnů od podpisu smlouvy. Oproti lhůtě určené pro splnění závazku věřitele byla žalovanému pro splnění jeho platební povinnosti stanovena lhůta dvojnásobná. Ani v tomto tak není možné shledat zneužití práva, které nepožívá právní ochrany. Není namístě uvažovat o obcházení zákona, pro které by byla uzavřená smlouva o půjčce obsahující ujednání o vyplnění blankosměnky neplatnou. K nárůstu dlužné částky došlo v návaznosti na prodlení 1. žalovaného s úhradou půjčené částky. Je to důsledek neplnění závazku ze smlouvy ze strany 1. žalovaného. Že by se jednalo o vědomý postup ze strany žalobkyně tak, aby došlo k nárůstu dlužné částky či že by se jednalo o nepřiměřené případné profitování žalobkyně na žalovaných, nebylo prokázáno. Soud nemohl dovodit, že by došlo ke zneužití postavení žalovaných, že by tak prezentovaný postup žalobkyně byl v rozporu s dobrými mravy. Směnka je zákonem aprobovaný cenný papír, a proto nemůže být sama o sobě v rozporu s dobrými mravy s následnou sankcí neplatnosti dle § 547, resp. § 580 o. z. Z toho důvodu může být neplatný pouze směnkou zajištěný závazek. V daném případě neplatnost zajištěného závazku shledána nebyla. Žalovanými nebylo prokázáno, že by jim v průběhu kontraktačního procesu

bylo fakticky znemožněno zasahovat do obsahu smlouvy. Bylo na 1. žalovaném, aby předtím, než podepsal předmětnou smlouvu, vznesl případné výhrady a vedl kontraktační proces způsobem, který by tomu odpovídal. Jestliže adhézní způsob uzavírání smluv občanský zákoník výslovně předpokládá (§ 1798 a násl.), nelze bez toho, že by žalovaní uvedli a prokázali, v čem má být konkrétní ujednání zvlášť nevýhodné, popř. v čem se smlouva závažně a bez zvláštního důvodu odchyluje od obvyklých podmínek ujednávání v obdobných případech, mít smlouvu za neplatnou (§ 1800 věta první o. z.). Za situace, kdy obsah smlouvy je zcela určitý, srozumitelný a ze strany 1. žalovaného nebylo tvrzeno a prokázáno, že by takovou smlouvu byl nucen uzavřít pod nátlakem, pak nelze takové ujednání považovat za neplatné, přičítací se dobrým mravům. V řízení rovněž nebylo prokázáno, že by žalobkyně zneužila tísně žalovaných, že by k uzavření smlouvy došlo za nápadně nevýhodných podmínek, že by měla naplňovat znaky tzv. lichevní smlouvy. Soud odkazuje na právní názor prezentovaný v nálezů Ústavního soudu sp. zn. I ÚS 3308/16 ze dne 19. 1. 2017, dle kterého „pokud jde o lichvu představující určité právní jednání, které je v rozporu s dobrými mravy, jejím podstatným objektivním znakem je hrubý nepoměr vzájemných plnění, neboť takový nepoměr je v rozporu s ústavní zásadou přiměřenosti, tj. jedním ze stěžejních principů ústavního soudnictví. Tento nepoměr může být relevantně posouzen pouze na základě rozdílu objektivních hodnot plnění poškozeného oproti plnění lichváře, což je v každém konkrétním případě nezbytné stanovit na základě zhodnocení dané věci. Subjektivním znakem lichvy je též tíseň při rozhodování, zda byla určitá smlouva uzavřena v tísní, není dle ústavního soudu úkolem soudu hodnotit to, jak se dlužník dostal do špatné finanční situace a jaká byla jeho platební morálka, nýbrž zkoumat, jak dlužník sjednání předmětné smlouvy vnímal a zda věřitel nezneužil jeho obtíží k prosazování podmínek přičítících se zásadám férovosti.“ Tvrzení žalovaných, jak vnímali sjednání předmětné smlouvy a zda žalobkyně nezneužila jejich obtíží k prosazení podmínek přičítících se zásadám férovosti, zcela absentují. V řízení nebylo prokázáno, že by žalobkyně, byť jako společnost personálně propojená s ES, si byla vědoma toho, že bez hypotečního úvěru nemůže 1. žalovaný žádné ze sjednaných povinností dostát a že pokud žalovanému hypoteční úvěr zajištěn nebude, bude jediným efektem uvedeného smluvního konstruktů vznik povinnosti žalovaného vrátit částku 170 000 Kč včetně jejího příslušenství a smluvních pokut plynoucích ze smlouvy o půjčce. K v námitkách obsaženému popisu vývoje smluvního vztahu mezi žalovanými a ES soud odkazuje na právní názor Vrchního soudu (např. prezentovaný v rozsudku sp. zn. 2 Cmo 178/2019, 12 Cmo 209/2019), se kterým je ve shodě a dle kterého „námitková obrana žalovaných založená na jejich tvrzení vyplývajících z jejich právních vztahů s Ekonomickými stavbami s.r.o. jim ve vztahu k žalobkyni nepřísluší. Podle článku I. § 17 ZSŠ se může směnečný dlužník vůči majiteli směnky bránit jen námitkami z jeho vlastních (mimosměnečných) vztahů k majiteli směnky. Skutečnost, že mezi žalobkyní a Ekonomickými stavbami s.r.o. existuje majetkové (v osobě společníka) a personální (v osobě totožného ████████) propojení, nezakládá právo žalovaných uplatňovat vůči žalobkyni námitky ze vztahů vůči Ekonomickým stavbám s.r.o.“. Rovněž dle rozsudku Vrchního soudu v Praze sp. zn. 2 Cmo 58/2020 skutečnost, že mezi žalobkyní a ES existuje majetkové a personální propojení, nezakládá právo žalovaných uplatňovat vůči žalobkyni námitky ze vztahu vůči ES, tyto společnosti jsou samostatnými subjekty. Smlouva o půjčce a smlouva uzavřená 1. žalovaným s ES jsou samostatnými listinami a nejsou na sobě závislé ve smyslu § 1727 o. z. Platné je rovněž i ujednání v článku II. odst. 2.2 smlouvy o půjčce, kde byla sjednána smluvními stranami smluvní pokuta, kterou se dlužník zavázal uhradit pro případ, že dlužná jistina nebude zaplacená ve sjednaném termínu. Pokuta tak byla vázána na porušení základní smluvní povinnosti 1. žalovaného, proto v sobě směnečná suma zohledňuje sankci – smluvní pokutu za případné prodlení. I přes současné zajištění téže pohledávky směnkou nelze ji se zřetelem ke všem okolnostem v dané věci považovat za nepřiměřeně vysokou. Smluvní pokuta plnila funkci dostatečné a citelné majetkové sankce pro případ neplnění povinnosti, aniž překročila svou sazbou její účel. Sjednání výše smluvní pokuty či způsobu jejího určení je věcí dohody účastníků. Přiměřenost výše smluvní pokuty je třeba posuzovat s přihlédnutím k celkovým okolnostem úkonu, jeho pohnutkám a účelu, který sledoval. V úvahu je rovněž třeba vzít výši

zajištěné částky, z níž lze také usoudit na nepřiměřenost smluvní pokuty s ohledem na vzájemný poměr původní a sankční povinnosti. Nelze než zdůraznit, že konečná výše smluvní pokuty byla v posuzované věci plně závislá na době, po níž 1. žalovaný nedostál povinnosti, kterou smluvně převzal (vrátit půjčku včas, tj. ve sjednané lhůtě). Byla tudíž důsledkem doby, která uplynula ode dne splatnosti zajištěné pohledávky. Z pohledu přiměřenosti výše smluvní pokuty je totiž nutné hodnotit jinak smluvní pokutu sjednanou ve formě pevně stanovené částky a smluvní pokutu sjednanou formou určité sazby za stanovenou časovou jednotku (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 33 Cdo 2279/2018). Dobu prodlení s úhradou dlužné částky, jíž došlo k nárůstu smluvní pokuty, lze zohlednit k tíži žalovaného, nikoliv žalobkyně. 1. žalovaný ve svém písemném prohlášení obsaženém v žádosti o poskytnutí půjčky stejně tak jako i ve smlouvě o půjčce žalobkyni ujistil, že má zajištěn dostatek finančních prostředků nebo jiných zdrojů k tomu, aby mohl svůj závazek řádně a včas splnit. Tvzení 1. žalovaného v rámci jeho účastnické výpovědi, že bylo mu přislíbeno, že nebude muset poskytnutou půjčku vracet a zohlední se v rámci celkového finančního zajištění s výstavbou domu, neodpovídá písemnému smluvnímu ujednání, s nímž 1. žalovaný vyslovil svůj souhlas a stvrdil jej svým podpisem. K zajištění závazku jak smluvní pokutou, tak souběžně zajišťovací směnkou nic nebrání. Jedná se o dva samostatné právní instituty, které existují vedle sebe. Pokud je tedy platná smlouva o poskytnutí půjčky včetně dohody o smluvní pokutě, pak celková výše pohledávky, tedy nároku na její zaplacení, je přímo odvislá od okamžiku zaplacení jistiny, tedy půjčky ve výši 170 000 Kč, případně od okamžiku, kdy půjčka není vrácena a žalobkyně se rozhodne ji vymáhat. Tato skutečnost je a musela být oběma smluvními stranám zřejmá již v okamžiku smlouvy, přičemž jistina nesplacené půjčky se smluvní pokutou se stanou základem pro vyplnění směnečné sumy do blankosměnky zajišťující tento závazek. Není pochyb o tom, že 1. žalovaný převzal hotovost (ve prospěch 3. osoby), kterou nevrátil s plným vědomím toho, že při prodlení se splněním závazku zaplatí smluvní pokutu. Je proto zcela věcí žalobkyně jako věřitele, v jakém okamžiku v případě nevrácení půjčky přistoupí k jejímu vymáhání včetně smluvní pokuty a také zda přistoupí k vyplnění blankosměnky a k jejímu uplatnění. Výše uvedené závěry jsou zcela ve shodě s rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 9. 2019 č. j. 33 Cdo 2279/2018. Z povahy a účelu řízení o námitkách proti směnečnému platebnímu rozkazu vyplývá, že správnost takového platebního rozkazu je nutné posuzovat podle stavu, který zde byl v okamžiku jeho vydání. Skutečnosti, k nimž došlo až poté, proto důvodem pro jeho zrušení být nemohou. Dlužník může namítat, že při vzniku směnky zde důvod pro její vystavení byl, ale později zanikl. Pokud skutečně přestane být mezi účastníky vzájemný vztah účinný, např. že jeden z účastníků od smlouvy účinným způsobem odstoupil apod., pak má tato námitka svou váhu, avšak za situace, že k odstoupení od smlouvy došlo dříve, nikoliv až v námitkách vůči vydanému směnečnému platebnímu rozkazu. Žalovaní v námitkovém řízení prokazovali své tvrzení, že odstoupili od smlouvy o půjčce v návaznosti na své odstoupení od smlouvy o budoucí smlouvě uzavřené s ES. Dle § 1842 odst. 1 o. z. ustanovení tohoto pododdílu se použijí na smlouvu o finanční službě a na práva a povinnosti z ní vzniklé, pokud byl k uzavření smlouvy použit výhradně prostředek komunikace na dálku. Vzhledem k tomu, že prostředek komunikace na dálku nebyl v případě smlouvy o půjčce mezi účastníky výhradně použit, což vyplývá i z obsahu námitek žalovaných, nelze aplikovat ani ustanovení § 1843 o. z. Bez ohledu na skutečnost, zda byla smlouva o půjčce uzavřena mimo obchodní prostory nebo prostředky komunikace na dálku, žalovaným se dostalo výslovného poučení o možnosti odstoupit od smlouvy o půjčce v rámci žádosti o poskytnutí půjčky, žalovaní tak nebyli zkráceni na svých právech absencí informace o možnosti odstoupit od smlouvy o půjčce. Odstoupit od smlouvy o půjčce lze v případech stanovených zákonem, nebo pokud tak bylo účastníky dohodnuto. Předpoklady pro odstoupení od smlouvy o půjčce naplněny nebyly, 1. žalovaný důvody pro odstoupení neprokázal. K argumentaci žalovaných o propojenosti žalobkyně a společnosti ES soud dále zdůrazňuje, že žalobkyně a společnost ES (popř. Ekonomické stavby rodinná a.s.) jsou nepochybně samostatnými subjekty práva. Ve smluvních vztazích byly tyto samostatné subjekty odlišeny, nemohlo dojít k pochybnostem, s kým žalovaní jednají a smlouvu uzavírají. Skutečnost, že

uvedené společnosti mají téhož [REDAKCE] není samo o sobě důvodem, aby žalovaní byli zproštěni povinnosti zaplatit směnku. Dle právního názoru prezentovaného v rozsudku Vrchního soudu v Praze č. j. 12 Cmo 261/2019-171 ze dne 4. 12. 2019 skutečnost, že „obchodní společnosti mají téhož [REDAKCE] pak není samo o sobě důvodem, aby žalovaná byla zproštěna povinnosti zaplatit směnku. Na platební povinnosti uložené směnečným platebním rozkazem nemohla nic změnit ani námitka, že nebyly splněny podmínky ze smlouvy o budoucí smlouvě o dílo, smlouvy o dílo na projektovou dokumentaci a příkazní smlouvy, když předmětná směnka zajišťovala výhradně závazek žalované vrátit žalobci v dohodnuté době a dohodnutým způsobem poskytnutou zápůjčku. Závazky z žádné jiné smlouvy sporná směnka nezajišťovala, a proto nebyl důvod se jejich obsahem či splněním závazku z nich vyplývajících zabývat. Žalované byl obsah smlouvy znám a bylo výhradně jejím dobrovolným rozhodnutím, zda se v budoucnu bude chovat v souladu s ní či nikoliv.“ Je pravdou, že Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. I ÚS 563/2011 poukázal na nezbytnost zabývat se dvoudomým vystupováním [REDAKCE] žalobkyně ve smluvních vztazích avšak v situaci, kdy vystupoval jako [REDAKCE] společnosti ES a zároveň i jako fyzická osoba poskytující půjčky. Případná majetková a personální propojenost společnosti žalobkyně a společnosti ES není bez dalšího způsobila založit právo směnečného dlužníka zakládající obranu proti povinnosti zaplatit směnku na skutečnostech vyplývajících z jeho vztahu k osobě odlišné od majitele směnky. Žalovaní si museli být vědomi svého závazku poskytnuté finanční prostředky dle smlouvy o půjčce vrátit tomu, kdo jim je poskytl a ve lhůtě, k jejímuž splnění se písemně zavázali. Tvzení žalovaných, že neobdrželi žádnou půjčku v částce 170 000 Kč, popř. že nemusela být čerpána, protože žádné projektové práce ES pro žalované nebyly provedeny, nemohou tedy dlužit ani firmě ES, která jim neposkytla žádné plnění, nebylo žalovanými prokázáno. Žalobkyně finanční prostředky z titulu uzavřené smlouvy o půjčce žalovaným poskytla, a to ve stanoveném termínu a stanoveným způsobem. Argumentace žalovaných, že [REDAKCE] reagoval na vývoj judikatury v řízeních, kde byl přímo účastníkem, a proto provedl účelové změny ve způsobu smluv tak, aby se vyhnul soudy jemu vytčeným postupům, a zneužil tak judikaturu jako návod k obcházení zákona, aby dosáhl k tíži jiných osob bezdůvodného obohacení, nebylo prokázáno. Nemůže být bráno k tíži žalobkyně, že jak [REDAKCE] tak žalobkyně v drtivé většině sporů byli úspěšní s uplatněním svého směnečného nároku. Je nutné zdůraznit okolnosti daného případu. Bylo na žalovaných, aby okolnosti daného případu prokázali, aby soud mohl posoudit shodu s judikovanými případy, které skutkově shodné nejsou. Pokud žalovaní poukazovali at' už na šetření Policie ČR, či na množství soudních řízení vedených u zdejšího soudu, je třeba dále zohlednit skutečnost, že nebylo tvrzeno ani prokázáno, z jakého celkového množství uzavřených smluvních vztahů byla poté šetření Policie či soudní řízení vedena. Bez takového kontextu není možné poukazovat pouze na množství vedených soudních sporů. V daném případě tak lze uzavřít, že žalobkyně uplatnila právo z platné směnky vlastní, z níž žalobkyni dle článku I. § 78 odst. 1 ve spojení s článkem I. § 28 odst. 2 ZSŠ vznikl a nadále trvá vůči 1. žalovanému jako výstavci směnky přímý nárok na zaplacení směnečného peníze spolu se směnečným úrokem a směnečnou odměnou dle článku I. § 48 ZSŠ. Nárok žalobkyně je dán i vůči 2. žalované v pozici směnečného rukojmího dle citovaného článku I. § 32 ZSŠ. Žalovaní se vznesenými námitkami své povinnosti dle jimi podepsané směnky plnit neubránili, proto soud vydaný směnečný platební rozkaz ponechal vůči žalovaným v platnosti v plném rozsahu.

8. Výrok o náhradě nákladů námitkového řízení je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 1 o. s. ř. Tím, že žalovaní nebyli se svými námitkami úspěšní, náleží žalobkyni vůči nim právo na plnou náhradu nákladů námitkového řízení ve výši 145 702,97 Kč představující 12 úkonů právní služby po 9 500 Kč dle § 7, § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (2x vyjádření žalobkyně, a to ze dne 16. 9. 2020 a 12. 5. 2021, 7x účast při ústním jednání, a to dne 14. 10. 2020, 24. 3. 2021, 12. 5. 2021, 14. 7. 2021, 20. 9. 2021, 4. 5. 2022 a 15. 6. 2022, 1x účast při výsledku před dožádaným soudem OS v Kolíně dne 23. 11. 2021 – jednání přes 2 hodiny, 1x závěrečný návrh, soud nepřiznal žalobkyni požadovanou odměnu za 2 úkony ale pouze za 1 úkon za účast při jednání dne 15. 6. 2022, neboť z protokolu z jednání vyplývá, že jednání bylo zahájeno ve 13:00

hod a ukončeno v 15:00 hod, viz § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu), 12 paušálních částek náhrady hotových výdajů advokáta po 300 Kč dle § 13 vyhl. č. 177/1996 Sb., náhradu cestovného při cestě [REDAKCE] a zpět, 326 km, vozidlem VW Passat reg. zn. [REDAKCE], při průměrné spotřebě 4,3 litru/100 km motorové nafty v její ceně spolu s paušální sazbou náhrady za používání silničních motorových vozidel dle vyhl. č. 375/2021 Sb., tj. částku 1 815,68 Kč, náhradu za ztrátu času za cestu 10 půlhodin po 100 Kč dle § 14 vyhl. č. 177/1996 Sb. včetně 21 % DPH z odměny za zastupování a z náhrad dle § 137 odst. 3 o. s. ř. Ke splnění povinnosti žalovaným byla stanovena běžná 3denní lhůta dle § 160 odst. 1 o. s. ř., platební místo k rukám advokáta jim bylo stanoveno dle § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinní dobrovolně, co jim ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může se oprávněný domáhat svého práva návrhem na soudní výkon rozhodnutí nebo podat exekuční návrh u exekutora.

Plzeň 29. června 2022

Mgr. Jaroslava Kočandrlová v. r.
samosoudkyně